

Vægt paa den ikke ubetydelige Omvei over Ny Mølle, der efter Motiverne vil udgjøre c. $2\frac{1}{4}$ eller godt $2\frac{1}{4}$ Miil, hvilket for en saadan betydelig Trafik ikke har saa Lidt at sige, baade af Tids- som især af Pengehensyn. Tager vi Hensyn til Forskjellen i Beføstningen ved Anlægget og Driften af Ny Mølle-Bane og den i Lovudkastet foreslaaede, saa er den efter Motiverne forholdsvis temmelig lille, idet Banen mellem Aarhus og Veile med Sidebanen til Silkeborg kun vil fordre en Meerudgift af 103,047 Rd. eller af 370,806 Rd. imod de forfjellige Linier over Ny Mølle. Hvad nu Banernes Frelvents angaaer, der jo er et temmelig vigtigt Moment, hvor der ikke ere vigtige modstaaende Interesser, der burde have Fortrinet, da bør der tages Hensyn til, at medens Banen fra Veile over Horsens og Torrild til Aarhus med Sidebane til Silkeborg har i en Miils Afstand om sig 21,460 Tdr. Hartkorn, er der for Ny Mølle-Banen kun respective 17,451 eller 17,810 eller 17,375 eller 16,946 Tdr. Hartkorn, hvoraf altsaa vil sees, at den direkte Bane fra Veile til Aarhus med Sidebane til Silkeborg har en 4 à 5,000 Tdr. Hartkorn mere om sig end Linierne over Ny Mølle. Medens den førstnævnte Bane har i en Miils Afstand om sig en Befolkning af c. 101,000 Indvaanere, har den sidstnævnte Bane 87,000 til 90,000 Indvaanere, hvoraf vil sees, at den førstnævnte Bane har en 11—14,000 Indbyggere mere om sig end Ny Banen. Af Heste er der 3,500 à 4,000 flere, af Hornkvæg 10—13,000 og af Faar og Sviin 14—22,000 flere. Disse Momenter have ganske vist ogsaa deres Betydning. Saaledes har Sagen hidtil stillet sig for mig. Jeg, som boer nær ved Vesterhavet, staaer saa uinteresseret i denne Sag, som Nogen kan staae; thi ihvorvel jeg ganske tiltræder og af bedste Evne skal støtte den Mening, at Vestjylland har det fuldest berettigede Krav paa Indlemmelse i Banenettet, maa jeg dog bemærke, at det er ikke en Tverbane fra Silkeborg til Ringkjøbing, jeg ønsker, men en Bane fra Holstebro over Ringkjøbing og Varde længere mod Syd. I det Dødblik jeg bibringes den Forestilling, at Silkeborgbanen vil blive staaen bort, staaer jeg ubetinget paa deres Side, der holde paa Ny

Mølle, for dog at faae Vesten repræsenteret saa meget som muligt. Forinden jeg imidlertid kunde bestemme mig til endelig at tiltræde Forslaget, ønskede jeg gjerne at spørge den høitæredede Indenrigsminister, om han vilde findes villig til at gaae ind paa et Endringsforslag til 2den Behandling, der i den Grad sikrede det Indre af Jylland Silkeborgbanen, at denne ikke kunde bortskræves ved nogen fremtidig ny Lov, et Endringsforslag, der f. Ex. bestemte, at idetmindste et Stykke af Silkeborgbanen skulde paabegyndes samtidig med Aarhus-Veile-Banen. Imidlertid fremgik det af den høitæredede Indenrigsministers Udtalelser, at han vil gaae ind paa — saaledes har jeg idetmindste forstaaet ham — at fremsthynde Tidspunktet for Bygningen af Silkeborgbanen, og deri seer jeg en Vorgen for, at han vil gaae ind paa et saadant Endringsforslag som det, jeg har antydet, og derfor skal jeg maastee ogsaa til 2den Behandling, hvis ingen Anden vil, tillade mig at stille et saadant Endringsforslag. Naar den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) og den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) have stillet i Udfigt, at Ny Mølle kunde forbindes med Tange, troer jeg dog, at saalænge Vestkysten af Jylland trænger saa haardt, maa den antyde billigvis stilles i Baggrunden for en Vestlængdebane. Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rjær) talte om den Skuffelse, der laa i Haabet om Silkeborgbanen; men det var netop denne Skuffelse, som jeg ved mit Endringsforslag vil have forebygget, og hvis dette ikke lykkes, holder jeg saa godt som Nogen paa Ny Mølle.

C. M. Jespersen: Under den foreliggende Sags Behandling have de ærede Medlemmer, der med Stykke have ttræet sig mod det foreliggende Lovudkast, lagt en fortrinlig Vægt paa de Forhandlinger angaaende Jernbanefagen, der tidligere have fundet Sted i denne Sal, idet de have villet gjøre den Mening gjældende, at ved hvad der foregik i Sessionen 1859—60 om Jernbanefagen var der truffet en saa ubrødelig Overenskomst, at den ikke, saalænge Tro og Love skulle være gjæl-